

ชื่อหนังสือ:	มงกุฎแสงจันทร์
ผู้แต่ง:	อินตรา
สำนักพิมพ์:	รวมสาส์น (1977)
ปีที่พิมพ์:	2548
จำนวนหน้า:	607 หน้า
ราคา:	300 บาท

เจ้าหญิงศิริรา หรือ เจ้าหญิงน้ำค้าง ต้องเผชิญชะตากรรมจากที่ กษัตริย์ลีปภาส พระบิดาสวรรคต เพราะแผนลอบปลงพระชนม์ของ มหาเสนาบดีโกญจนาท ผู้กระหายหิวอำนาจ มักใหญ่ใฝ่สูงที่ต้องการล้มล้าง ราชวงศ์จันทราภา เพื่อสถาปนาตัวเองเป็นใหญ่ บ้านเมืองระส่ำระสายเพราะการแย่งชิงอำนาจระหว่างกลุ่มโกญจนาทกับกลุ่มทหารที่จงรักภักดีต่อราชวงศ์ ซึ่งมี องค์ราชินีสุกฤตา เป็นศูนย์รวมจิตใจ จึงไหวชิงพริบกับกลุ่มโกญจนาทเพื่อรักษาบัลลังก์ไม่ให้ตกอยู่ในมือโจร โกญจนาทใช้ทั้งอำนาจและเงินเพื่อยกตัวเองให้สูงเทียมราชันีถูลและดึงประชาชนให้หมดความจงรักภักดี แต่ด้วยคุณความดีแห่งราชวงศ์ที่บำบัดทุกข์บำรุงสุขราษฎรนับร้อยปี และความเข้มแข็งของทหารที่นำโดย สันธิ แม่ทัพใหญ่คอยปกป้องพระเกียรติยศแห่งราชวงศ์ ทำให้โกญจนาทไม่สามารถก้าวขึ้นสู่อำนาจสำเร็จราชการได้ โกญจนาทจึงตัดสินใจลอบปลงพระชนม์องค์ราชินีสุกฤตา องค์ราชินีสุกฤตา รู้ว่าวาระสุดท้ายแห่งชีวิตกำลังใกล้เข้ามา จึงแต่งตั้งให้เจ้าหญิงศิริราเป็นรัชทายาท

ความรักในบ้านเมืองสำคัญยิ่งกว่าประโยชน์แห่งตน คำสอนแห่งราชวงศ์ทำให้เจ้าหญิงศิริราต้องเปลี่ยนแปลง ยืนหยัดปกป้องไม่ให้คนชั่วแผ่ขยายอำนาจในบ้านเมือง เจ้าหญิงศิริราทรงขัดขวางทุกทางโดยมี **มาณสิงห์** ราชองครักษ์ผู้ภักดีของเจ้าหญิงเป็นอาวุธต่อกรกับพวกโกญจนาท ด้วยเล่ห์การเมืองเจ้าหญิงศิริรา ถูกบังคับให้อภิเษกสมรสกับชายต่ำศักดิ์คืออย่าง **ทีทชายู** หลานชายโกญจนาท เจ้าหญิงศิริราชิงชังทีทชายูจึง ถ่วงเวลาการแต่งงานไว้ให้นานที่สุด

ทีทชายูถูกเจ้าหญิงศิริราตราหน้าว่าเป็นหุ่นเชิดของลุง ทีทชายูตอบโต้ด้วยการไปหา **จตารี** ศิริราฉวย โอกาสยกเป็นเหตุไม่แต่งงาน แต่โกญจนาทรู้เรื่องความปลอดภัยของ **เจ้าชายธราเทพ** น้องชายของศิริราที่ จะต้องขึ้นเป็นกษัตริย์องค์ต่อไป เจ้าหญิงหวังชีวิตน้องชายและชะตากรรมของแผ่นดิน จึงยอมสละความสุข ส่วนตัวด้วยการอภิเษกสมรสกับทีทชายู

เจ้าหญิงเกลียดทีทชายูฝังใจนับตั้งแต่คืนแรกของการแต่งงาน ศิริราระทมใจ มาณสิงห์องครักษ์หนุ่ม ฝึกระวังภัยให้ศิริรายิ่งกว่าเงา ทีทชายูเย้ยหยันว่าแอบหมายปองน้ำค้างอย่างศิริรา มาณสิงห์ปะทะกับทีทชายู ทีทชายูแสดงอำนาจด้วยการสังขังมาณสิงห์และตั้งเงื่อนไขให้เจ้าหญิงทำดีกับเขาต่อหน้าทุกคน เมื่อศิริรา ยอมเอาใจ ทีทชายูจึงปล่อยมาณสิงห์ให้มาพบภาพบาดตาระหว่างเขากับเจ้าหญิง ความบาดหมางของทีทชายู และมาณสิงห์รุนแรงขึ้น

เช่นเดียวกับความกระด้างที่ **กัญญาภัค** ลูกสาวโกญจนาทมีต่อเจ้าหญิง กัญญาภัคก้าวเข้าสู่วังเพื่อ ตอกย้ำให้ศิริรารู้ว่า ทีทชายูกับเธอสนิทสนมกัน นับตั้งแต่ **กุกทที** พ่อทีทชายูผู้เป็นน้องชายโกญจนาทตายอย่างมี เงื่อนงำเมื่อ 20 ปีก่อน โกญจนาทจึงรับ **นารียา** น้องสะใภ้และทีทชายูหลานชายวัย 10 ขวบมาเลี้ยงดู

เจ้าหญิงศิริราไม่ต้องการให้ราษฎรต้องอยู่ภายใต้การปกครองของโจร เจ้าหญิงจึงคิดคานอำนาจ โกญจนาท ด้วยการชักนำกองพลของ **แม่ทัพวิชัย** เข้าร่วมกับกองพล **แม่ทัพสันธิ** ผู้จงรักภักดี ขณะที่ทีทชายู กลับลอบหาหลักฐานการขั๊กของ **ทาอุ** และ **ไมยาดิน** สองคนสนิทมาให้ลุง ทาอุถูกโกญจนาทยิงตายคาที่ ทีทชายูกลายเป็นคนที่โกญจนาทไว้วางใจให้เป็นหูเป็นตาควบคุมทุกอย่าง ขณะที่ **จอมพลรามปุระ** ที่เคยประมาท ทีทชายูเดือน โกญจนาทให้ระวังหลานชาย แต่โกญจนาทเชื่อในบุญคุณที่เขาเลี้ยงทีทชายูมา

ศศิราภกับที่ทายุขัดใจกันอีกครั้งเมื่อที่ทายุพาศศิราออกจากวัง แล้วมาพักที่บ้านเก่า โดยมี นาริยา แม่ของเขาเป็นคนดูแล สินาตี เมียโกญจนาท สะใภ้โอรสมากที่นาริยาได้รับเกียรติให้ดูแลเจ้าหญิง สินาตีจึง โขกสับนาริยาให้อับอายจนศศิราต้องเข้าช่วยนาริยาไว้หลายครั้ง

ที่ทายุเร่งใช้อำนาจพระสวามีสับเปลี่ยนทุกตำแหน่งสำคัญมอบให้แก่กลุ่มเพื่อนสนิทอย่าง **ดรณย์** ดูแลงานส่วนมหาดไทย **ประสันต์** และ **มาลข่าน** มาเป็นองครักษ์แทนมาณสิงห์ มาณสิงห์แค้นจนตามไปถึง บ้าน **ธนูเพลิง** ทหารคนสนิทช่วยให้มาณสิงห์ได้ลอบเข้าพบศศิรา แต่ที่ทายุมาเจอเสียก่อนจึงจับมาณสิงห์ ผูกมัดลากประจานทั้งเมือง ศศิราสงสารชะตากรรมขององครักษ์หนุ่ม แต่ที่ทายุเตือนเรื่องเกียรติของเจ้าหญิง ที่จะถูกนิทว่าลอบพบชู้ ศศิราจึงส่ง **ญาณี** ข้าราชการรับใช้คนสนิท และ **สัมเสี้ยว** เด็กสาวคนเลี้ยงช้างนำความ ห่วงใยลอบโยนมาณสิงห์ ที่ทายุรู้ว่าศศิรารังเกียจตนเองแต่ก็ต้องวนเวียนใกล้ชิดเธอ เพราะคำสั่งของ โกญจนาทที่จะลบช่องว่างระหว่างราชวงศ์กับสามัญชนด้วยผู้สืบสายโลหิต

เจ้าหญิงกลับวังมาพบน้องชาย แต่ได้เห็นความสนิทสนมของที่ทายุกับธราเทภก็หัวงัวว่าที่ทายุ ปองร้ายน้อง จึงแสร้งโอนอ่อนผ่อนปรนให้เขา แต่ความทะนงถือดีของที่ทายุก็ไม่เคยล่วงเกินศศิรา ที่ทายุ ่วนวายกับการฝึกทหารที่เขาแอบเป็นผู้ควบคุม

กลางดึกคืนหนึ่ง ศศิราพบว่าโกญจนาทลอบเข้ามาข่มเหงนาริยา เธอทำอุบายขวางจน โกญจนาทแผ่น หนีกลางดึก แต่ที่ทายุหาว่าเจ้าหญิงใส่ความลง ประกอบกับกัญญารักษ์ที่มี **รักเร่** สาวใช้คนสนิทเข้ามา่วนวาย เจ้าหญิงจึงไม่ยอมพูดกับที่ทายุ ที่ทายุที่เห็นดเห็น้อยกับแผนการกอบกู้ราชบัลลังก์ ยังอ่อนล้าวิถุณเมื่อ กลับมาพบใบหน้าไร้รอยยิ้มของหญิงอันเป็นที่รัก

ด้วยความจงรักภักดีที่ถ่ายทอดมาจากพ่อ ที่ทายุผู้ที่ทุกคนมองว่าเสเพลไม่เอาไหน กลับเป็นชายหนุ่ม ผู้หาญกล้าคิดวางแผนถอนรากถอนโคนอำนาจชั่วของลุงอย่างเป็นทางการ แม้ต้องเผชิญกับปัญหาการ ต่อต้านจากเหล่าขุนนางที่เสียผลประโยชน์อ้างชื่อพระสวามีเบียดบังภานี ดอกย้ำความขุ่นเคืองใจของที่ทายุ กับเจ้าหญิงให้มากขึ้น ที่ทายุปล่อยให้เจ้าหญิงเข้าใจผิดเพื่อไม่ให้แผนล้มเหลว กัญญารักษ์เตือนพี่ชายว่า น้ำค้ำอย่างศศิราไม่มีวันหยดตกลงกลางใจที่ทายุ ที่ทายุเก็บมาคิดและทุ่มเทให้กับงานจนถึงเจ้าหญิงไว้กับ มาณสิงห์ แต่ศศิราก็หยิ่งในเกียรติไม่ให้มาณสิงห์เข้าใกล้ มาณสิงห์ได้แต่น้อยใจที่ศศิรารักที่ทายุ

จนถึงเวลาที่ทีทหายุดอดหน้าากากที่ปกปิดมารวมยี่สิบปี นับจากที่รู้ว่าลุงสังหารพ่อและแยงชิงแม่มา
 เชยชม เมื่อเท่าโกญจนาทถึงแผ่นดิน นิราษณ เพื่อเจริญสัมพันธไมตรี ทีทหายุทีเป็นผู้สำเร็จราชการก็สั่ง
 ประหารคนของโกญจนาทจนสิ้นซาก โกญจนาทแทบกระอักเลือดเมื่อรู้ว่าหลงกลแผนทีหลานตบตา

โกญจนาทกลายเป็นบ่างขุขง กษัตริย์ราชนทระ แห่ง แคว้นนิราษณ มาเปิดศึกกับ ปญจารัตน์
 ท่ามกลางเสียงคัดค้านของ สันชัย แม่ทัพใหญ่ของนิราษณ แต่กษัตริย์ราชนทระโดนเล่ห์อุบายและคำพูด
 หว่านล้อมของโกญจนาทจึงสั่งนำทัพออกรบ สงครามนี้เองทีสร้างความสำเร็จให้หัวใจเจ้าหญิงศิริราทีรู้ตัว
 ว่ารักทีทหายุ แต่ทีทหายุต้องหักห้ามความปรารถนานั้นไว้ด้วยภาระยิ่งใหญ่ทีต้องมีชัยเหนือทรราช สงคราม
 ระหว่างทีทหายุและโกญจนาทห้าห้าันกันดุเดือด กองพลโกญจนาทพ่ายแพ้สิ้นท่าเพราะสันชัยแม่ทัพของ
 นิราษณเห็นว่า โกญจนาทไม่เคยให้เกียรติพวกตนทั้งทีหนีร้อนมาพึ่งเย็น แต่โกญจนาทพลิกลิ้นให้กษัตริย์
 ราชนทระสั่งโจมตีคลังเสบียงและส่งคนไปลอบยิงทีทหายุ

ข่าวทีทหายุถูกลอบสังหารแพร่สะพัดมาถึงศิริรา ศิริราฝ่าอันตรายในสงครามมาหาทำให้ทีทหายุมี
 กำลังใจลุกขึ้นสู้ สั่งให้หาคนหน้าเหมือนแสรงเดินตรวจตรากองทัพเพื่อหลอกฝ่ายโกญจนาทชะลอการโจมตี
 ซ้ำสอง ตรีษย์ เป็นทูตเจรจากษัตริย์ราชนทระยอมถอยทัพ อีกด้านทีทหายุส่งเคลื่อนพลไปดักหน้า
 แต่โกญจนาททวงถามบุญคุณทำให้ทีทหายุต้องปล่อยไป เพราะถือในความกตัญญู

ในวังจันทรภา เจ้าชายธราเทพถูกวางยาพิษ เหตุแวดล้อมชี้ไปทีผู้บงการคือทีทหายุ ทีทหายุทีกลับมา
 จากทัพถูกศิริราจับไล่ ชายหนุ่มประครองร่างและหัวใจทีเจ็บซ้ำตามหาตัวคนผิด ไม่มีใครคาดคิดว่าจะเป็
 ฝมือของ วิชัย แม่ทัพคนสนิททีต้องการให้ทีทหายุเป็นใหญ่ด้วยความสามารถหาใช่ชาติกำเนิด ทีทหายุเสียใจที
 เรื่องเกิดขึ้นเพราะทุกคนทำเพื่อตน วิชัยจึงปลิดชีวิตตนเองปกป้องนายน้อยอย่างทีทหายุ

ทีทหายุกลายเป็นร่างไร้วิญญาณ เจ็บซ้ำทีต้องสูญเสียวิชัยผู้เป็นคังญาติ และสูญเสียความไว้เนื้อเชื่อใจ
 ในรัก จตาริไม่อาจทนเห็นทีทหายุทุกข์ทรมาน จึงมาขอร้องเจ้าหญิงให้ให้อภัยและเชื่อในรักทีทีทหายุมีให้
 เจ้าหญิงเพียงคนเดียว อีกด้านโกญจนาทกลับมาจับตัวนารียาไว้ เจ้าหญิงจะตามไปช่วยนารียา แต่มาณสิงห์
 เข้าขวางและยิงจตาริจนขาดใจตาย

ศศิราฎมาณสิงห์พาตัวไปเจอที่ทนายที่กำลังห้าหน้ากับทหารของโกณจนาท ความจริงจึงปรากฏว่า มาณสิงห์เป็นไส้ศึกให้โกณจนาท คนที่สังเกตเห็นคือที่ทนาย เขาจึงไม่ยอมให้มาณสิงห์เข้าไปใกล้ศศิรา ขณะ ต่อสู้ที่ทนายเพลิงพล้ำ โกลจนาทเล็งปืนใส่ที่ทนาย นารีษาเข้าขวางกระสุนจนสิ้นใจ ที่ทนายปลิดชีวิต โกลจนาท ที่ทนายต่อสู้แบบยอมตาย จนกระทั่งมีชัยได้บั้นคอมมาณสิงห์ราชของครักษ์ทรยศ

ที่ทนายสูญเสียมแม่และมิตรที่ดี แต่สิ่งที่ได้มายิ่งใหญ่กว่าหลายเท่า นั่นคือ ความมั่นคงของบัลลังก์ ภายใต้มงกุฎแสงจันทร์ที่เจ้าชายธราเทพสวมใส่อย่างสง่างาม ที่ทนายออกจากเมืองไปเริ่มต้นชีวิตใหม่ เพราะ ไม่ต้องการให้เกิดการช่วงชิงราชบัลลังก์จากคนที่นับถือความสามารถของเขา ศศิรารู้เรื่องจากธราเทพว่า ที่ทนายจะไปตั้งรกรากที่อื่น ที่ทนายมองภาพบ้านที่มีศศิราและแผ่นดินที่สงบสุข ก่อนจะตัดสินใจหันหลังให้อ่านาถันฟ้าทั้งหมด

ส่วนเจ้าหญิงศศิรา...ตัดสินใจละทิ้งฐานันดรศักดิ์เพื่อติดตามสามีสามัญชน เพราะเห็นเนื้อแท้แล้วว่า ชายผู้เปี่ยมด้วยความจงรักภักดีต่อแผ่นดินอย่างที่ทนายได้สละชีวิตและความสุขทั้งหมด เพื่อปกป้อง มิใช่ปกครอง

เกิดเป็นข้าแผ่นดิน ต้องสนองคุณแผ่นดิน

ความไร้สำนึกในบุญคุณแห่งแผ่นดิน อันเป็นเรือนเกิดที่บรรพบุรุษสละชีวิตและเลือดเนื้อรักษาไว้ ใฝ่เพียงลาภ ยศ อำนาจ คำสรรเสริญ ทำให้คนบางคนกล้าทำทุกอย่าง แม้กระทั่งยุยงศัตรูให้มาเปิดศึกกับ บ้านเกิดเมืองนอนของตัวเอง

คนที่กล้าตระบัดสัตย์กับคำสัตย์สาบานต่อแผ่นดินว่าจะจงรักภักดีต่อแผ่นดินเกิด มักไม่ได้จบชีวิต ด้วยดีสักราย เพราะนั่นเท่ากับทรยศต่อแผ่นดินเช่นกัน

คนที่น่ายกย่องอย่าง **ที่ทนาย** ที่แม้จะเป็นเพียงสามัญชน แต่ก็เป็นผู้ปกป้องผืนแผ่นดิน มิได้ต้องการจะ มาปกครองแผ่นดิน ชีวิตนี้ต้องการเพียงพลีเพื่อเทิดทูนราชบัลลังก์เท่านั้น.